

ikke kan gaa an, at vi giver os til at kævles om Smaating, det er Tiden ikke inde til i dobbelt Forstand.

Jeg kan over den Tilslutning, det ærede Medlem fra Æbeltoft gav, glemme den Bitterhed, hvormed han udtrykte sig, idet han mindedes sine Erfaringer fra tidligere Tid som Finansminister, da hans Skattelovforslag angrebes stærkere af det Parti, jeg tilhører, end i dette Øjeblik de Skattelovforslag, jeg nu fremsætter, angribes af hans Parti. Jeg forstaar denne Bitterhed, men jeg antager ogsaa, det ærede Medlem er klar over, at Tiderne er forskellige, at hvad der den Gang var muligt, ikke er muligt nu. Men jeg vil dog stille — andre behøver jo ikke at høre det — minde det ærede Medlem om, at naar mit Parti optraadte saa stærkt imod hans Skattelove, var han noget Skyld deri. Han havde erklæret, at der ingen Skattelove behøvedes, man kunde nøjes med en Forhøjelse af Jernbanetaksterne til Dækning af de Udgifter, som Rigsdagen havde paadraget Statskassen ved forskellige Love. I 1911—12 kom han saa selv med et Sæt af Skattelove. Det er vist en Undskyldning for mit Partis Overraskelse, der gav sig Udtryk i en Kritik af disse Skattelove. Desuden var disse langt mere omfattende og langt mindre over-skuelige end de Skattelove, jeg foreslaar, og som i Virkeligheden bygger paa, hvad der foreligger af tidligere Skattelove. Der er ikke noget nyt i dem, bortset fra et enkelt Punkt i Tobaksskatten, og det har det ærede Medlem — det takker jeg ham for — givet sin Tilslutning til.

Det ærede Medlem mener, at naar jeg nu fremsatte disse Lovforslag, var jeg gaaet særdeles stærkt frem. Det var, fordi jeg var en nyomvendt, sagde det ærede Medlem, medens de gammel-troende allerede i lang Tid havde været fortrolige med, at de indirekte Skatter maatte man ikke forsømme — det ærede Medlems Ord var ikke helt disse, men Meningen var denne. Det undrer mig noget at faa den Bebrejdelse, at jeg skulde være en nyomvendt med Hensyn til indirekte Skatter, for jeg har i mange Aar faaet den Bebrejdelse, at jeg af mit Parti var den eneste, som havde Sympati for indirekte Skatter. Det har jeg adskillige Gange maattet høre ilde for, og jeg tror, at ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft, da jeg tidligere var Finansminister, var saa venlig at sige til mig, at jeg var egentlig en Tilhænger af indirekte Skatter. Nu siger det ærede Medlem, at jeg er en nyomvendt, men

jeg vil sige til ham og endnu mere til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), at naar jeg foreslaar disse indirekte Skatter nu, er det, fordi de er nødvendige, det maa de ærede Medlemmer forstaa. Jeg har stridt imod saa længe som muligt, og det maa jeg sige ogsaa overfor, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), at de ærede Medlemmer maa erindre, at i disse 3 Aar, Krigen har været, har jeg bestandig modsat mig indirekte Beskatning. Opfordringer har lydt tilstrækkelig til mig fra forskelligt Hold, men jeg har bestandig modsat mig dem af den Grund, at jeg mente, de kunde undværes. Det har man tidligere udtalt sin Tilfredshed med overfor mig. Men saa er der kommet et Tidspunkt, hvor jeg mente, at det ikke længere var muligt at undvære nye indirekte Skatter, og den simple Grund dertil var, at Indtægterne af de gamle indirekte Skatter nu var svundet som ingen Sinde før. Medens Toldindtægterne faktisk var gaaet op i de 3 Krigsaar, vi har oplevet, var de nu pludselig saa svindende, at naar jeg nævnedes Tallet 12 Mill. Kr. som et muligt Tab af Toldindtægterne i indeværende Finansaar, er jeg ikke vis paa at være paa den rigtige Side, ikke vis paa, at de ikke kan gaa længere ned. Men 12 Mill. Kr. af 38 kan give en Finansminister noget at tænke paa.

Jeg har ogsaa nævnt andre Skatter, og jeg maa sige til det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), som paa een Gang var saa venlig imod mig og samtidig gik saa stærkt imod mig — jeg takker ham for det første, men beklager paa den anden Side, at han ikke forstaar denne min Tankegang —, at i det Øjeblik, de indirekte Skatter svinder, paa hvilke dog en Del af vort Skattesystem beror, er det nødvendigt for mig at tage ogsaa denne Indtægtskilde med. Desuden har jeg haft den Overbevisning, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds berørte, at det var umuligt for mig at komme igennem Rigsdagen med direkte Skatter til et saa højt Beløb, som der her er Tale om, godt og vel 63 Mill. Kr., uden at jeg samtidig foreslog Skattelove, der bødede paa de svindende Indtægter af de indirekte Afgifter, som i Øjeblikket findes. Dernæst vil jeg gerne give det ærede Medlem fra Næstved og det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds følgende Oplysninger: I det nu afsluttede Finansaar 1916—17 var hele Statens Indtægt 242,3